

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/2 an 2 fl. 50 cr., 1/4 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr., 1/4 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oră 6 cr. a treia-oră 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăci Nr. 15.
Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază.
Numele singuraticii à 5 cr. se vând la „Institutul Tipografic“.

„Nerușinarea“ lui Slavici.

V.

Am văzut tactica lui Slavici și tovarășilor sei: intriga, calomnia, insinua-rea reținută a tot ce o imaginație de novelist mediocru ori de diplomat ridicol poate născoci și pune în scenă.

Oameni băgați la stăpân, ei nu în-țeleg, că cineva poate fi independent.

De aceea, când noi declarăm, că nu avem — și nici nu voim să avem — legături speciale cu nici un partid poli-tic din România, după-cum au dumneal-or cu partidul național-liberal, declarația no-astră nu-i împedecă să repete neconținut, *urbi et orbi*, că suntem legați față de partidul conservator.

Acest lucru fiind la ei *dovedit*, ce-le mai rămâne de făcut? Le mai rămâne să dovedească, că tot ei sunt mai cu cap, de oare-ce, între liberali și con-servatori, ei s'au decis pentru liberali, cari sunt mai naționaliști decât conservatorii și nu i-au renegat nici-odată, ci totdeauna „au stat de vorbă“ cu d-lor, și totdea-una „i-au ajutat“, și totdeauna au ținut să știe lumea toată că d-lor „sunt oame-ni a-cătrei și „vrednici să stee în cea mai bună societate“.

Am pute să răspundem scurt acestor domni, că chestiunea, astfel pusă, pe noi nu ne privește nici-decum și că d-lor greșesc adresa când noi vor numai decât să o discute cu noi.

Într'adevăr, din moment ce noi n'am propus legături speciale nici unui partid din România și nici un partid din Ro-mânia nu ne-a propus nouă astfel de le-gături, — pe care le-am fi respins cu entuziasm, de ni-s'ar fi propus, — ce noimă mai are toată bleotocăria lui Sla-vici și soților sei pe această temă?

Nu ved ei, că nu-i nimic mai vicio-s și mai nefolositor, decât a discuta lucruri care nu sunt, închipuri și halu-cinații culese din vîzduh?

Dar' e ceva care ne obligă să mai stăruim puțin asupra „nerușinării“ lui Slavici.

D. Dr. Ioan Rațiu, — zice el, — pre-ocupat de *altel* (cuvîntul e subliniat în text și arată din nou perversitatea individului. — Red. „Trib.“) n'a înțeles, că... toată cauza e compromisă prin legăturile sale cu oamenii ca d. Ionel Grădișteanu“...

Eată un mare adevăr, pe care Sla-vici îl spune, în „nerușinarea“ sa, pe lângă atâtea neadevăruri și născociri!

Domnul Dr. Ioan Rațiu, — și ca d-sa toți, Românii din Transilvania și Ungaria, — nu înțelege într'adevăr cum s'ar pute compromite cauza națională prin legăturile de amicitie ce le are cu un atât de bun Român și un atât de sincer naționalist, ca d. Ionel Grădișteanu.

Domnul Ionel Grădișteanu se bu-cură aicia, la noi, de iubirea și încrede-rea tuturor Românilor, fiind acum tot atât de popular în bine pe' cât e Sturdza-Brote-Slavici în rău; d-sa se bucură de iubirea și încrederea fraților noștri din Regat, probă că a fost ales președinte al Ligei culturale.

Pentru-ce dar' legăturile cu un ase-menea om corect, iubit și popular pot compromite cauza națională?

Slavici ni-o spune: „Pentru-că d. Ionel Grădișteanu e în stare să dea un interviu pentru „Adevărul“ chiar în ziua în care solicită audiență la palat“.

Slavici e însă pur și simplu ridicol. Ceea-ce îl doare pe el, pe tovarășii și pe stăpânul lui, e altceva: e *alegera d-lui Grădișteanu la Liga*.

Expresiunea acestei dureri ar fi pu-tut însă să îmbrace o haină mai cuviin-cioasă, și să nu se prezente în forma aceasta grosolană a insinuării perfide.

Auziți, oameni buni!... D. Ionel Grădișteanu ar compromite cauza na-țională din pricina că iar fi rău văzut la palat, — și ar fi rău văzut la palat din pricina că „ar fi în stare“ să se lase a fi interviuat de un reporter al „Adevăr-ului“!...

Această trăsătură de artist caracte-rizează de minune pe Slavici, ca pe un lăgo foarte... puțin inteligent.

Căci, în sfîrșit, ce spune Slavici? Spune nici mai mult nici mai puțin decât că *Ionel Grădișteanu... e antidinastic*, — lucru de care vor ride și copiii în Ro-mânia.

Dacă „celebru“ ar fi voit să se uite puțin în giurul seu, ar fi putut găsi, prin-te prietenii sei, — cu consensul cărora voește să salveze cauza națională — oame-nii cari s'au făcut vinovați de ceva mai mult față de Regele Carol I, decât de aceea că „ar fi în stare“ să se lase a fi interviuat de reporterul unui ziar antidinastic: ar găsi, și fără multă greu-tate, *antidinastici de opoziție*, după-cum ar găsi și *naționaliști de opoziție*, — și une-ori ar găsi ambele aceste „speciali-tăți“ combinate în o singură persoană.

Dar' alunecăm numai asupra acestui punct delicat, mărginindu-ne să amintim lui Slavici zicătoarea că „*nu e bine să vorbești de frînghie în casa spînzuratului*“.

Nu putem însă să trecem cu v.d-re-a următoarea afirmațiune a lui Slavici, pen-tru-că ni-se pare că domnul acesta își permite totuși prea mult, când amestecă în discuție Coroana română, pentru a face presiune, ori măcar impresiune, asupra ce-lor slabi de ânger:

„*N'au câștigat Românii din terile Coroanei ungare nimic*, — zice omul lui Sturdza, — *dacă de dragul unui om ca Ionel Grădișteanu sînt puși în conflict cu Coroana română și cu actualii ei consilieri*, etc.“.

Noi, în conflict cu Coroana română? Dar' de unde? dar' de când?...

Și, mai la urmă, cu a cui autori-sare vorbește Slavici în numele Coroanei române?...

Sîntem încredințați că în contra acestei temerități vor protesta și amicii cei mai de aproape ai lui Slavici.

Ei știu bine că de *neclintiti* ne-au găsit *totdeauna* în sentimentele noastre de iubire pentru Co-roana română și pentru Cel-ce o poartă, chiar când *alții*, din diferite considerații, seclătinau și *căutau* să ne *clatine* și pe noi în aceste sen-timente.

Pe de altă parte, nu d. Ionel Gră-dișteanu ne poate pune pe noi, Românii din țările Coroanei ungare, în conflict cu Coroana română, ci numai aprobarea și incurajarea ce Coroana română ar da-o politicii criminale ce d. Dim. Sturdza a inaugurat-o față de noi, de când a venit la putere, — politică de intrigă, de sub-minare, de paralizare a puterilor noastre de rezistență și de luptă.

Politica aceasta e criminală, pentru-că, dacă ar isbuti, ea ne-ar da cu cel puțin cincizeci de ani îndărăt, ne-ar deprima, ne-ar demoraliza, ne-ar nimici și ar încu-răgia pe dușmanii noștri, — deja atât de agresivi și atât de hotărîți în opera lor de desnaționalizare, — să devie tot mai îndrăzneși și tot mai brutali.

Dar' politica aceasta, — în numele cerului! — *nu poate să aibă aprobarea Co-roanei române*; — și Slavici comite cea mai uimitoare, „nerușinarea“ întrebînd acest simbol, cătră care cu mîndrie și speranță se înalță inimele și cugetele Ro-mânilor de pretutindenea, ca un mijloc de presiune în contra noastră.

Respingem cu indignare acest pro-cedeu slavistic și protestăm în contra in-drăzneiei omului de casă al d-lui Sturdza de a ne amenința în acest chip, asigura-rîndu-l tot odată că toate sînt înză-dăr, de oare-ce noi nici-odată nu ne vom supune stăpînului seu și nici-odată nu ne vom transforma în slugile lui plectate.

Noi reprezentăm aici o idee și o mișcare; reprezentăm drepturile și postu-latele unui popor; reprezentăm aspira-țiunile sale cele mai înalte; — și ace-stea sînt la noi lucruri sfinte, cu care nu ne jucăm, asupra cărora nu traficăm și pe care nu le închinăm nimerei și la nici un fel de amenințare.

Încheiînd seria articolelor de față, — vom căuta să revenim mai amănunțit asupra dezvoltării istorice a cauzei no-astre naționale.

Atunci, în cadrul larg al acestei dezvoltări, se va vedea mai lămurit căt de neînsemnat incident a fost atât apa-rițiunea de o clipă, interesată și capri-

țioasă, a d-lui Dim. Sturdza în arena luptei naționale, cît și disparițiunea d-sale de pe această arenă.

Mișcarea națională fatal va trebui să meargă înainte. D. Sturdza poate să zăpăcească pe un moment spiritele, poate să producă oare-care desbinări, prin mijloace uricioase; dar' d. Sturdza nu va pute să oprească în calea sa o mișcare începută acum un secol și jumătate în urmă și care până acum, când mai puțin și când mai mult, amers tot înainte.

Dacă d. Sturdza n'a știut să rămână sus, la înălțimea la care Românii din Transilvania și Ungaria l-au ridicat, e afacerea d-sale.

Datoria noastră e să doborîm zeii mincinoși de pe pedestalele lor și să mergem, cît vom pute, — înainte!

Misiunea părintelui Lucaci.

„*Kolosvár*“ publică următoarea telegramă: *București*, 19 Iunie. Vasile Lucaci, parohul din Șişești, care precum se știe în zilele din urmă a petrecut în București, pentru-ca să împreune din nou *Liga culturală* des-binată în două, a părăsit pe neobservate capi-tala română. Se spune, că năsuința i-s'a zădăr-nicit de tot. Deput. care între cele două co-mitete ale *Ligei* decept. pertractări pentru a face să înceteze starea aceasta de nesuferit, dar' pertractările n'au avut până acum re-sultat“.

Curios, că despre lucruri de acestea, trebuie să ne informăm din ziare maghiare.

Scăluș — preoților.

Sibiu, 20 Iunie n.

În sedința de ieri a camerei depu-taților s'a discutat asupra faimosului §. 169 din proiectul despre *judicatura Cu-riei*, și a fost — primit.

Kultur-kampf-ul se apropie deci cu pași siguri. — Am arătat ieri căt de barbar este cu adevărat acel paragraf. Prin el guvernul vrea să astupe gura preoților în chestiuni de politică, — o absurditate.

El va ajunge contrarul, va ajunge să facă tot atâți martiri politici, căți preoți cu caracter firm sînt, căți preoți nu vor se îneca în ei pe *ceafăneul*.

În prezina discuției asupra acestui negru §. „*Budapesti Hirap*“ scria în prim-articol:

„Cu drept cuvînt se poate zice, că le-gislatorii n'au tractat încă un lucru așa de gingaș cu superficialitate mai mare și cu ju-d-cată mai mărginită, ca și în cazul acesta.“

„Parlamentul german și-a fost stilisat cu mult mai precis oprirea (așa numitul „Kan-zel-Paragraph al legii dela 10 Dec. 1871. Red. „Trib.“) și astfel și-a învederat mult mai bine scopul, restrîngîndu-l la un cerc mai îngust, și totuși după praxă de câțiva ani a trebuit să dărîme, ce a edificat.“

„Legislatorii noștri își acoper tendențele cu cele mai generale formule, așa cît totul e lăsat la discreția puterii politice și la chibzu-iala judecătorului. Acesta e, așa de îngrozitor meted de a legisla, încât ar trebui să-i zicem diletantism naiv, dacă nu i-ar fi așa de bătătoare la ochi tendențiositatea.“

„Paragraful acesta — zice ziarul maghiar — nu e decât un *ghilț* în mîna procurorului; *ghilț* pentru a prinde preoți. Dar' *ghilțul* ca și bătă cea bună, are două capete.“

„Da, vor înfrica, dintre preoți, pe cei fricoși, vor prinde în *ghilț* pe cei slabi, dar' cei curajoși și isteți s'or vor răbuna crud.“

Unii, cu istețimea lor vor evada legea; doar' agitația preotească nu se face numai într'un fel, predicînd de pe amvon. Alții vor căuta *martiriul*, și într'acesta singur există un element de agitație, asemenea căruia puțin se va găsi în vorbirile preoților...“

... Aud, că în decursul discuției vor vorbi și deputații conservativi și aderenții parti-dului poporal. Eu i-aș sfătui să nu ceară *ștergerea*, ori *îmblînzirea* acestui paragraf, ci *îndăspirea* lui. Cu cît va fi mai acest nebun cuțit ascuțit, cu atît mai bine va fi pentru partidul poporal...“

„Din contră tuturor oamenilor cumpă-tați li-am recomanda, că dacă nu pot absta dela întreagă legea, atunci să scoată din ea cel puțin §-ul acesta periculos, care compro-mite de o potrivă și dreptul, și prudența po-litică, și mîntea sănătoasă.“

Eată o vorbă cumințe. Dar' de ce folos sînt vorbele cumințe pentru actua-lui guvern? Li-a spus-o *Bismarck*, li-au spus-o ani de-ărînd naționalitățile, dar' cu ce succes?

Ei merg desperați înainte, — spre prăpastie. Prăpastia ei înșiși o pre-gătesc.

„*Alkotmány*“ provoacă deja la luptă. În numărul de ieri are un prim-articol intitulat: *Talpra hát! Sus la luptă!*

„Nu li-a fost destul? Nu li-a fost de-stul cu invidiile și cu calomnia? — Întreabă „*Alkotmány*“. — Ni-au luat totul; ni-au rui-nat altarele; ni-au aprins locașurile, și acum vreau să ne răpească și unica mîngăiere, ca se ne putem ruga după șoapta inimii noastre. Da, vor să pătrundă în cele mai sfînte acun-ziguri a le inimii, vor să ne cerceteze cele mai secrete oftături, și din acestea vor să-și fază arme în contra preoților, *conducătorii poporului*.“

Cu drept cuvînt strigă deci „*Alkot-mány*“: sus la luptă! Cu mai mult drept putem striga însă noi: Sus la luptă! căci pentru poporul nostru într'a-devăr preoții sînt, nu numai conducătorii, ci părinții poporului.

Și acestora vor stăpînitorii pe astăzi ai țerii, să le pună scăluș în gură.

Vor să oprească pe *părinți* de a mai vorbi *fiilor* lor în chestiuni ce se atinge de *vieța* lor... Ce nebulie!

FOIȚA TRIBUNEL

Sperjurul.

— Novela istorică. —

De

Tr. I. Magier.

(Urmare.)

Într'acestea în Șoimeni domnia o neliniște continuă. Țeranii înțelegînd mișcarea ce se produsese în stuul poporului întreg, cu inimile înălțate așteptau numai momentul, în care să-și rupă lanțul purtat atîta amar de vreme. Pe cînd în ascuns se înțelegeau a merge și ei la adunarea românească, față de arbitriile domnești arătau tot mai multă nepăsare.

Mânia lui Sfridei clocotia ca un vul-can, înecat în pociia inima în neastîmpărul de a lovi cît mai crud pe țeranii ajunși pe picior de răscoală.

Mai mulți țeranii suspicioși fură duși înaintea lui și flagelați pînă la sînge. Clo-potarul Aghiuța, fu împuscat în mijlocul uli-ței în amezaa mare, de înșaiși mîna satanei Sfridei.

Cînd însă primi o scrisoare dela Mugur, în care acesta îl provoca să înceteze cu ne-legiuitățile, căci de nu, în ziua mare va fi asaltat, va fi prăpădit ca în un căne, ear' din adîncile sale nu va rămîne peatră pe peatră, Sfridei sări de pe scaun rîcnind ca un tigris ajuns în capcană.

Ce era să facă!? Să-i urmărească în codrul sîlbatec era peste putință, să-i țină în șac, la așa ceva nu se pricepea. El nu știa decât porunci și lovi. Amenințarea lui Mugur îl turbură pînă în adîncul sufletului și-i răpi odihna.

Negînd ce să facă, se gîndi să ceară ajutor, sfat... Începă a se gîndi la Sultze; îi părea rău de fapta săvîrșită cu el. Da, căci acesta era un adevărat spirit de spionsgiu. Un om, care știa ispită și afla încă și cele mai intime secrete ale țeranilor. Așa, ca între împregiurările de acum numai el i-ar pute face servicii. Se căl deci — prima-dată în viața sa — de ceea-ce făcuse Să-cuiului.

Sfridei își trimise sbirii sei să-l caute în toate părțile și să-i facă cunoscut că vrea să-i vorbească.

Sultze fu în adevăr aflat peste câteva zile, în chilă obscură din birtul comunei. El răspunse sbirilor ce-l căutasera că se va gîndi și va da răspuns în timp potrivit.

După exterior judecat, Sultze nu putea să aibă mai mult ca treizeci-și-cinci de ani. Precum am amintit, el era Săcuiu de origine. În anii din urmă ai juniei sale, Sultze fusese dat de părinții sei la meseria de croitor în Murș-Oșorheiu; dar' în curînd el părăsi această meserie, care i-se părea nepotrivită aplicărilor sale. Mai tîrziu, fu primit ca ajutorat într-o prăvălie din Brașov, dar' și aici urmă a se purta necușit. Abusînd de încrederea stăpînului, el săvîrșia mereu fur-turi în prăvălie. Odată oară surprins cu fapta, Sultze fu dat afară și ajungînd în fața justi-ției, trebui să-și expieze fapta cu închisoare de trei luni.

În acest timp părinții lui, cari aveau meserie de mici preocupăți, muriră, ear' bor-deiul lor aproape roinat, fu luat de mai mulți creditori.

Vieța lui Sultze după aceste, formează un lung șir de excese, trăind în asociațiune cu tovarăși de caractere dubii. La muncă onestă nu fusese nici-cînd datat, deci trebuia să se apuce și el ceva. Astfel îl vedem colin-dînd mai prin toate orașele din Transilvania și prin întovărășiri cu firme inferate, din pricina mai multor transgresiuni, ajunse în diferite rînduri în colisiune cu justiția.

În fine — nu știu prin ce întemplare — Sultze ajunse în serviciu lăcău la pro-

prietarul Sfridei din Șoimeni, unde împlinise opt ani de serviciu. Om de statură mai mică ca mijlocul, capul tîguat la ceață în mod bătător la ochi, nasul mic și ridicat, cu o față lată uscăcioasă, ce ridicîndu-se înainte îi dădea un aspect respingător. De altcum din toată expresiunea feței nu se putea ceti decât falsitate.

Sultze, cunoscînd slăbiciunile stăpînului seu, voia prin lingusiri să se ridice în ochii lui. Spre acest scop spiona toate referențele și secretele țeranilor. Ba din răsunare de-nunțase pe mulți chiar și pe nedreptul. Chiar și sbirii domnești purtau frică de el.

Ce e drept, în urmă și Sfridei începuse a cunoaște duplicitatea caracterului seu, care pentru bani era capabil și de crime; dar' în convingerea, că și așa contra stăpînului nu va cuteza nimic, ci va ține numai pe dușmanii sei la distanță — tăcea deocamdată.

Văzurăm însă scena petrecută între el și stăpînul seu; cînd adevă cu isgonirea lui, în care scenă, aceste motive îndemnă pe Sfridei de a nu-l mai suferi, căci începuse a se cam teme de el.

Întrarea lui Sultze apoi în tabăra lui Mugur, pe lângă dorul de răsunare, o făcuse mai cu seamă și din motivul de exploatare a stăpînului, căci astut cum era, știa dinainte că lucrurile aici se vor desvolta.

Un caracter ca al lui Sultze era capabil de toate. El, care mai nainte denunțase pe mulți țeranii nevinovați, numai ca să-și câștige grația stăpînului — mai avea încă și o ură tainuită asupra Românilor, de cînd într-o noapte primi din partea mai multor țeranii o bătăie strașnică, căci urmăria pe o țerancă cu intențiuni mîrșave.

Sultze, care își vedea acum atât de excelent eșindu-i calculul, nu-și făcea mulți scrupoli referitor la faptele sale, — se temea numai de amenințarea lui Mugur.

„Ei, dar' vom vedea!... La cas că m'ar pute asigura, că o să le astupăm bine urma, ce am să mă tem?... Dacă voui fi bine re-munerat, se înțelege, vom proba ceva, altcum fiarbăte jupănu!... Ei, am știut fîrtate, că aici ne-om întîlni!... Așa, așa!... Voui vedea, cît ești de darnic, căci altcum nu merge!... Și apoi fie ce va fi; chiar la cazul cel mai rău, dacă m'am asigurat de plată voui fugi în patria mea, căci aici și așa ce să mai fa?... Caută tu apoi, mare căpitane Mugure!“.

Astfel judecă Sultze monologînd în sine.

(Va urma.)

Partidul poporal. Lui „Kölnische Zeitung” i s-a scris din Pesta într-o corespondență, care tratează despre „partidul poporal” următoarele:

„Ceea-ce face, ca partidul acestă să apară mai periculos în ochii guvernărilor de azi, e împregiurarea, că el are la spatele sale deoparte preoțimea catolică, care în Ungaria e încă tot puternică, și în parte și preoțimea greco-ortodoxă, de altă parte că începe a se încuibă în ținuturile naționalităților. Preoțimea a făcut până acum excelente servicii guvernului la alegeri (Răspuns: §. 169 din „Judicatura Curiei”. Red. „Trib.”), ear în ținuturile naționalităților guvernul a dominat absolutamente neimpedecat. I-a fost succes lui Tisza, matadorul șovinilor la timpul seu să inspire partidelor opoziționale convicțiunea, că în ținuturile acele ar fi periculos (— pentru maghiarism. R. „Trib.”) să provoace certe și lupte electorale. Și opoziționalii neaoși maghiari erau de credință, că nu li-e iertat să facă cauză comună cu naționalitățile „dușmănoase statului”. Astfel guvernul putea face pe acolo (printre naționalități. R. „Trib.”) orice și întotdeauna avea aprobarea unanimă a tuturor partidelor maghiare. Afară de Sași, a căror îndreptărire electorală s-a întemeiază pe privilegiile lor din Ardeal, celelalte naționalități nu au nici un singur reprezentant independent în parlamentul Ungariei, guvernul însă întotdeauna își adună majoritatea sa imponentă din cercurile electorale ale naționalităților. Astfel s'a întâmplat că dela 1867 încă nici un guvern n'a picat la alegeri, ba nici n'a suferit o înfrângere mai însemnată. Singuratele guverne au avut de repetite ori întreagă maghiarimea în contră, și totuși au învins de nou și au stăpânit mai departe.

Acum noul partid poporal a rupt cu acest sistem. Matadorii lui își zic: „Dacă guvernele noastre n'au ținut de lucru nepatriotic a-și recuștat toate mandatele din ținuturile naționalităților, atunci noi nu vom face tradare de patrie, dacă vom câștiga dela naționalități printr-o tractare mai bună ceea-ce până acum li-se lua cu forța”.

Estă considerațiuni, cari trebuie să ne atragă atențiunea.

Post festa. Reflectând la situația creată prin judicatura Curiei îndată după agomotoasele sărbări millenare „Nemzeti Ujodg”, face într-un prim-articol următoarea observare: „Sărbăm fără însuflețire, facem legi fără conștiință — eată bizarul tablou millenar, pe care ni-l desemnează faptele”.

Eată nota situației, Katzen-jammer-ul politic.

Ziaristii străini la Cluj. Pe asea erau așteptați la Cluj ziaristii străini, cari s'au totunit la congresul presei din Budapesta. Vor fi venit de sigur toți aceia, cari nu se vor fi spărit de catastrofa urmată după banchetul lui Bánffy. Din incidentul acesta, al sosirii la Cluj, ziarele locale de acolo li salută în prim-articol.

„Erdélyi Híradó” zice cam așa: „Prin străinătate ați auzit tot rău de noi, o să vedeți cum v'au mințit Valachii. De libertatea noastră de presă v'au spus grozăvenii; dar noi v'om cere „Tribuna” ca să vedeți „în ce ton și în ce stil scriu frații, cari trăiesc între noi”.

Noi, vom fi recunoscători „fraților” (!) din Cluj, dacă se vor ține de vorbă. În rugăm chiar să le cetească cel mai nou articol învințit al „Tribunei” — „Biserica și Școala”.

Apoi judece străinii despre libertatea presei române din Ardeal — libertate normată printr-un patent al absolutismului din 1852!

Judicatura Curiei.

— Ședința parlamentului maghiar, ținută în 18 Iunie n —

Parlamentul maghiar nici în ședința aceasta n'a mai încheiat discuția specială asupra judicaturei Curiei. La titlul al 6-lea vorbește deputatul Issekutz, care revine asupra acelor propuneri ale lui Apponyi, cari au fost respinse în comisuni. Issekutz își ține de datorință a face din nou aceste propuneri act în plen, propuneri ce se refer la asigurarea alegerilor curate prin lărgirea legii penale în acea direcțiune, ca presidenții alegerilor, precum și oficanții publici să fie pedepsiți și cu temniță ordinară, dacă se vor constata abuzurile ce le-au comis la alegeri prin presiune asupra alegătorilor.

„Când reînprospătez aceste propuneri, cari au de scop puterea unui capăt oare-care nemărginitelor abuzuri electorale, — zice Issekutz — și falsificării opiniei publice, știu că majoritatea nu-mi va sancționa părerile mele, dar îmi țin de datorință, ca în numele meu și al partidului căruia aparțin să intervin într-o apărare dreptății și a legalității”.

Combate viu acea procedură a guvernului de a încuștarea măsurilor disciplinare în contra presidenților dela alegeri și a oficanților publici. O astfel de procedură nu poate fi admisă nici chiar din punct de vedere politic. În locul acelor măsuri însă vin introduse în lege măsuri în contra preoților agi-

tatori. „Mă rog de iertare, dar aceasta înseamnă a pătrunde în sfîntința bisericii și a negrii viața și dreptul privat”.

Compatibil cu onestitatea politică este, ca să ne întreprinem cu toată puterea pentru curățenia în felul indicat al alegerilor. Aceasta o reclamă și opinia publică. Cere primirea propunerilor lui Apponyi respinse în comisuni.

Referentul Rohonyi Gyula combate punct de punct din aserțiunile lui Issekutz și punându-se la vot majoritatea respinge propunerile lui Apponyi readuse în discuție prin Issekutz.

La paragraful 169 vorbește deputatul Dr. Hortoványi József, care se ocupă cu restricțiunile impuse preoților catolici, cari menite sînt a împedeca pe preoți să se-și poată exercia influența necesară în biserică și școală. Propune următorul amendament:

„Prin aceste măsuri nu este răstrînsă libertatea bisericii catolice întru propagarea și enunțarea principiilor și dogmelor catolice”.

Sima Ferencz ia în călduroasă apărare amendamentul lui Hortoványi din motiv, că guvernul împinge prin dispozițiile §-lui 169 Ungaria în primejdiosul Kulturkampf. Se vede din procedura guvernului, că peste tot legile bisericești le-a introdus numai pentru-ca să-și asigure reușita la alegerile dietale. Această lege (§. 169) nu este un simplu atac în contra partidului poporal, ci un atac la adresa bisericii întregi. Din acest paragraf nu rezultă decât principiul: Nu este iertat în Ungaria, ca să existe vre-un candidat de deputat opozițional”.

În felul acesta vorbește și Polónyi Géza, care altcum din principiu este în contra agitațiilor partidului poporal.

Delegațiunile.

Delegațiunea austriacă.

(Urmare și fine.)

Delegatul antisemit Dr. Gessmann spune între altele că războiul din cauza porcilor cu Serbia a dus până acolo, că exportul produselor austriace în statele balcanice a scăzut mult. Tot astfel s'au întocmit raporturile și cu Bulgaria. Ungaria întărită prin purtarea sa șovinistică cercurile conducătoare în Balcani și produce prin asta acolo o așa amărăciune, în urma căreia vinderea produselor noastre suferă. Dăruie, sîntem prea slabi, a delătura nedreptățile ce comite Ungaria față cu aceste state”.

Dr. Bareuther, german-național, accentuează mai înainte, că partea ce plătește Austria pentru afacerile comune dela început a fost nejustificată. Nici un parlament austriac nu va mai fi în stare, a se învoi vredă ca cealaltă parte a monarhiei să plătească o cotă așa de mică. Capacitatea de a presta a Ungariei a crescut în mod considerabil și e tot atât puternică la consecvență ca și Austria. Dacă Ungaria ar fi un stat independent, ar trebui să cheltuiască pentru reprezentanța afacerilor externe și pentru armată sume mult mai mari, ca și prin cuota actuală”.

Întreput de presidentul, delegatul observă, că „nimeni nu poate lua în nume de rău membrilor partidului seu, când spre pildă, iau parte și ei la lupta ce o duc Sașii din Transilvania pentru apărarea naționalității lor, precum de asemenea nu li-se poate lua în nume de rău, când condamna renegețismul care este obicinuit a se îmbrăca în tot felul de piei străine”.

Vorbind apoi de expoeu, oratorul zice, că ministrul „a spus adevărul cu o francheță ce rar se găsește la diplomați. Nu-i vorba, icoana nu prea este mângăietoare. Ministrul a zis, că cu Englitera ne leagă simpatii tradiționale. Experiențele noastre ce le-am făcut cu Englitera în a doua jumătate a secolului curent nu sînt menite a le justifica. Englitera ne-a luat pretutindeni terenul de sub picioare prin comerțul ei”.

Dr. Kramarz, luând cuvîntul încă-odată spune între altele, privitor la chestiunea naționalităților în Ungaria: „Noi (adecă Cehii) ne-am impus cea mai mare rezervă în această privință, dar simțim datorie de a spune, că nu consimțim cu panegiricul ce ministrul face Ungurilor și greu ne apasă că diferitele popoare de aici întru atîta sînt asuprite de către națiunea stăpînitoare”.

(Tare bănuim, că raportul oficios a scur-

toșit, ear' galeria ziaristilor e așa de sus și nepotrivit așezată, încât nu aud aproape nimic).

Delegatul ruten Barwinski povestește între altele următoarea întîmplare: „Pentru a nu merge mai departe, îmi permit a îndrepta asupra banchetului ce s'a dat nu de mult în Moscva, pe timpul sărbărilor de încoronare, unde un ziarist din Bucovina și agentul uiriei, cu Rusia a Slavilor (ce gem sub jugul austro-ungar) a ridicat un toast, precuma fost comunicat în diferitele ziare. Guvernul e dator de a pune capăt acestor subminări și a nu îngădui ca opiniunea publică și masele poporului să fie amăgite prin astfel de tendențe. Promovarea dezvoltării libere naționale și culturale a tuturor popoarelor așezate în minunata noastră monarhie, îndestularea lipselor: eacă mijloacele, care pot vindeca rîul la rădăcinile lui”.

Oratorul se provoacă în această privință la opiniunea unui om politic de frunte austro-ungar, care „afirmă cu drept cuvînt, că numai popoare necoapte și neculte sînt primejdie pentru stat. „Dacă lăsăm”, spune el, „popoarele noastre sudslavice în starea lor primitivă, vor deveni pradă a panslavismului, o victimă a Rusiei. Cutare ori cutare neam slavie, a cărui viață e fără cuprins mai înalt și fără conștiința de neamul seu propriu, a cărui limbă nu are literatură, cât de lesne nu se lasă el a fi prins de către misionarii ruși la unghia unității de rasă! Din contră: dați Slavilor simțământ puternic de sine, vieții lor naționale un centru cultural cu pulsături puternice, ear' limbii lor istorie, și ei își vor păstra și apără înșiși individualitatea lor și nu se vor lăsa a fi vîrțiți și amestecați în marea ghiveci moscovit”. Așa 'mi-a vorbit omul politic și am crezut deasemenea de lipsă să-mi dau expresiunea aici unei astfel de convingeri, căci numai în acest mod poate fi promovată și asigurată poziția de mare putere a monarhiei noastre, ceea-ce o doresc în toată sinceritatea ca Rutean în interesul poporului meu și al țării mele!”

Del german-național Dr. Steinwender... Eu însumi am simțământ național așa de tare dezvoltat, încât consider ca lucru lesne de priceput, că cineva, chiar când s'a ridicat la treapta cea mai înaltă în stat, totuși rămîne credincios națiunii sale. Cu totul altfel însă stă treaba, dacă acest moment național e adus în legătură cu poziția ce o ocupă un astfel de demnitar al statului. Noi nu voim o politică externă nuanțată cu colorit specific polonez (Aprobări la Germani-naționali); noi considerăm o astfel de politică drept primejdioasă nu numai intereselor germane, ci și intereselor austriace; și eu nu știu, ce va se zică a scoate la iveală prin acest orator (precedent) polonez, împreună cu unele părți din expoeu însuși, a unei apropieri cu Englitera, a cărei caracter primejdios pentru dezvoltarea mai înainte a politicii noastre și acuma încă este arătată”.

Din România.

Sărbările presei din București.

„Timpul” scrie: „Programul sărbărilor pe cari presa le va da Sămbătă și Duminecă în grădina „Bragadir”, va avea un succes monstru.

„Pe lângă concursul pe care îl vor da un mare număr de doamne din înalta societate, sărbările și-au asigurat și ajutorul mai multor artiști de valoare.

„Mai mulți pictori, poezi, muzicanți etc. vor organiza o cărmă artistică (cabaret artistique) în gen parisian, cu deservire necunoscut în București. Aci se vor produce tot soiul de artiști, cari vor debita monoloage, versuri, se va cânta, se va desemna, se vor spune canțonete etc. etc.

„Din toate părțile au venit adheșioni comitetului organizator; ofrandele pentru tombolă au întrecut toate așteptările, într'un cuvînt nici-odată sărbarea nu va fi avut mai mare, mai extraordinar succes.

„D. M. Bragadiru cât și d-na Bragadiru au mare parte la această isbîndă, căci gentileța și entuziasmul cu care au îmbrățișat cauza Ligei și a presei cât și sacrificiile de tot felul ce fac pentru-ca sărbătoarea să reușească strălucit, nu vor pute fi nici-odată îndestul laudate”.

Metropolital Ghenadie.

„Epoca” scrie, că prin cercurile guvernamentale din București s'a răspîndit știrea, că Metropolital Ghenadie nu va mai fi dat în judecata înaltei Curții de casație. Noi înregistrăm știrea cu rezervele cuvenite, de oare ce pozițiunea guvernului ar fi și mai sdruincată prin faptul că ar da îndrît, după-ce s'a angajat prea mult într-o afacere atât de alarmantă. De altmintearea și organul conservator, după care luăm această știre, crede, că d. Sturdza

va merge până la sfîrșit, spre a salva prestigiul guvernului. O revenire dela hotărîrea de a da în judecata Curții de casație pe Metropolital-Primat ar pute să însemneze și aceea, că guvernul nu are dovezi. Și atunci... Atunci toată campania dusă în contra înaltului Prelat, și care nu s'a oprit nici înaintea acuzației că ar fi în legătură cu asasinul Mărgăritescu, a fost o campanie de calomnii; ear' scrisorile atribuite Metropolitalului ar fi fost în adevăr plastografii.

În afacerea acestor scrisori, se știe că Metropolital a cerut darea în judecată a „Voinței Naționale” care le-a publicat întâiași-dată. „Epoca” de astăzi zice, că parchetul ar fi refuzat să dea curs cererii Metropolitalului. Noi refuzăm hotărîrile ce credem o asemenea știre. Ar fi într'adevăr monstruos, ca în mijlocul acestei deslănțuri ne mai pomenim de patimi să nu se mai găsească nici un for independent și un Metropolital, judecat condamnat, executat și în urmă calomniat în așa grad să nu mai găsească niciare protecție, nici chiar înaintea justiției. Nici chiar asasinilor celor mai înfricoșăți această protecție nu li-se refuză. Încă odată, refuzăm a da crezământ știrii „Epoci”.

Plecarea dlui Eug. Stătescu.

D. Eug. Stătescu, ministrul de justiție va pleca pentru trei luni de zile la Mermillod în Elveția. D. C. Stoicescu, ministrul lucrărilor publice va avea interimul ministerului de justiție pe timpul absenței dlui Stătescu.

Cronica politică.

Voci de presă despre expoeul lui Goluchovski

Telegraful a comunicat din Sofia vocea a trei ziare bulgare, tus trele guvernametale și mai mult ori mai puțin oficioase.

Primul, cotidian, „Dnevni Novini” guvernamental, ia la cunoștință declarațiunea contelui Goluchovski, în care își exprimă bunăvoința pentru Bulgaria și interesarea pentru dezvoltarea ei, observând însă, că „atitudinea Austriei pe terenul politicii va male stă în contradicere cu existența unei astfel de bunăvoințe. Discursul contelui e foarte optimistic. Asigurarea, că Austria nu se gîndește, a cucerii teritoriilor, este ceea nou și merită să se prenoteze pentru cazul eventualelor întîmplări”.

„Mir”, ziar oficios, găsește, că vorbirea ministrului, se deosebește în mod bător la ochi de scurtimea și liniștea vorbirilor de mai înainte ale ministrilor de externe ai Austro-Ungariei. Actuala grupare a puterilor nici nu oferă puțință de a promova programul lui Kálnoky despre desfășurarea conștiinței de sine a steagului independentei popoarelor balcanice(?), care program a scăzut mult în ochii acestor popoare(?!!).

„Panegiricul rostit la adresa României și domnitorului ei, poate să deștepte mândria dincolo de Dunăre, el însă nu va atîta invidia și jalușia altor popoare.

„Judecata nefavorabilă despre stările interne ale Serbiei și Bulgariei, care încă nu de mult au fost arătate ca satisfăcătoare înaintea aceluiași corporațiuni (adecă a delegațiunilor), dovedește numai, că astfel de enunțări politice le dictează gustul pentru ori contra cutărui ori cutărui personagiu conducător.

„Statele balcanice voese să trăiească în pace cu toată lumea și a se desvolta economic. Vorbe lingusitoare fără fapte nu sînt în stare a cuceri simpatii acestor popoare. Ele n'au uitat încă pedecile economice ce li-se pun în toate zilele; satisfăcătoare este declarația ministrului, că gustul bulgar n'are nici o însemnatate pentru Austro-Ungaria, că (Austro-Ungaria) nu ținește la sporirea teritoriului, că ea se bucură de prietenia ruso-bulgară. Fie, ca aceste vorbe să devină fapte”.

„Progres”, tot oficios, crede că contele Goluchovski, „când va fi singur acasă la sine altfel va vorbi decum a vorbit înaintea delegațiunilor, care au să-i voteze banii, înaintea reprezentanților unui popor, care atât de mari simpatii nutrește pentru Bulgaria, încât insultă pe poporul bulgar însușindu-și steagul bulgăresc.

„Gustul Bulgariei este bun de tot. Goluchovski a vrut să i-se voteze sumele cerute o țir pe socoteala Bulgariei.”

Ziarele rusești.

„Novosti”: Expoeul vorbește despre Serbia și Bulgaria în tonul unui protector, ca-și-când acestea două s'ar afla într-o poziție de vasali față cu Austro-Ungaria... Vorbirea con-

telui Goluchovski nu este de loc menită, a produce în Serbia un curent prietenos Austro-Ungariei”.

Pe urmă vorbește despre tripla alianță, dar nu aflăm nimic deosebit în spusele ziarului rusec, redactat mai mult de Ovrei.

„Novos Vremia” e de părere, că „în delegațiunile austro-ungare primul-ministru al imperiului habsburgic încă nici-odată n'a vorbit într'un ton atât de simpatie despre Rusia, cum a făcut-o contele Goluchovski despre politica orientală a guvernului rusec”.

„Întrucît aceasta este sincer, nu vom examina; ceea-ce este important, este faptul însuși, dar și mai semnificativ poate este împregiurarea, că ieri în comisuniunea pentru afacerile externe a delegațiunilor ungare, referentul a făcut propunerea, de a se exprima încredere ministrului în politica sa externă”.

„Ne întrebăm, oare așa ceva s'ar fi putut numai acum câțiva ani? Se vede treaba, că trebuie să existe motive foarte serioase, care au îndemnat pe contele Goluchovski, un Polonez de origine, și pe dl Falk, care este de mult prea cunoscut prin rusofobia sa neimplacabilă, de a vorbi în tonul întrebunțat acum de ei”.

Speranțele acestea (despre Bulgaria) acum ele s'au dus și noi stăm martori ai privilegiului aproape de necrezut ce o ofere conducătorul rusofobilor maghiari, dl Falk, aprobând expresiunile de simpatie ale contelui Goluchovski față cu Rusia Tempora mutantur!”

Ca încheiere a acestor voci de presă vom da și aprecierile ziarului poate celui mai independent din toată monarhia și care n'are aproape motive de a-și pune pază gurei, este „Deutsches Volksblatt”, dela 11 Iunie.

Eată cum caracterizează el vorbirea ministrului de externe... vorbește în multe locuri, spune ziarul antisemit „cu o sinceritate care ajunge gradul lipsei de considerațiune” („Rücksichtslosigkeit”), care „une-ori nu merge la adresa cea adevărată”; „unele din expresiunile lui sînt — cum am zice mai bine? — deplasate”; „de aceea ni-se pare, că expoeul... a fost o țir nediplomatic”.

„Cu părere de rău trebuie să zicem, că contele Goluchovski a fost mai puțin sincer și fără rezervă privitor la Rusia, ca în celelalte părți ale expoeului; de aceea se spune cu drept cuvînt, că ne-a lăsat nedumeriți asupra chestiunii: cum este cu puțință a faptul o apropiere către Rusia, pe când în aceeași vreme poziția monarhiei în tripla alianță a rămas tot aceeași?”.

„Înainte de toate expoeul tradează pe deplin lămurit, că autorul lui este foarte aplecat a ține socoteală de influența maghiară pe terenul politicii externe”; — „tonul cel aspru, de care s'a folosit contele Goluchovski față cu Serbia, este urmarea poziției ce acest stat a luat față cu Ungaria și sărbarea ei millenară”.

CORRESPONDENȚA

„TRIBUNEI”.

Din com. Albei-inferioare, Iunie 1896.

Mult s'au chinuit stăpînitorii acestui comitat din fel de fel de origine plămădiți, ca să arete puterea elementului maghiar pe la noi atât de disparent, fose cu atât mai tare asupritor, fiind spignit de lifta renegeților. Noroc că noi Românii numai puțin putem a socoti în această țagmă din neamul nostru, dar avem și noi între noi mulți bărbați cu doi bani în trei pungi, dar la noi pentru dragul solidarității păcate de soiu acesta puțin împoartă, căci însuși noi voim a ne amăgi. Sînt fapte deplorabile comise în dauna românismului de bărbați români, însă publicul e foarte indulgent și nu numai că se iartă tradarea intereselor românești, ci la ocaziuni de petreceri unii de acel soiu sînt chiar aclamați ca niște anteluptători. Ceva mîncare și beutură pe mulți ti face peste măsură accesibili pentru solidaritate cu oameni de trecut penibil. Șarlatanii totdeauna așa au fost și azi tot așa pășesc și muștele credule ușor se alipeșc de miere.

Fiind Ungurii așa puțin în comitatul acesta, ba și vigoarea trupească lipsindu-le, cănd colea cu compunerea banderului millenar, pretorii maghiari căutau între Români bărbați, cari se poată la comedia din Budapesta se reprezenta pe sălbatecii lui Arpád. Nu li-a succes — încât știu eu, nici aceasta apucătură.

Se apropia a doua zi de sărbătoare a mirezenului maghiar. Fiindcă oamenii nu arborase steguri maghiare în satele românești la prima zi de sărbare, organele financiare au impus tuturor traficantilor de tăbac din acest comitat scoaterea de flămuri maghiare pe coperișul caselor. Bieții oameni s'au supus, în loc să le arunce tăbacul și țigările pe strade, cum ar merita un stat, care din veni-

Primire de local!

Îmi permit a face cunoscut p. t. publicului, că prăvălia cu articli de **toilette** și **parfumerie** de sub firma de odinioară

W. F. Morscher,

din edificiul comandai de corp, strada Cisnădiei, loco, a ajuns în posesiunea mea prin cumpărare.

Experiențele mele îmi dau curajul de a spera, că voi satisface coulant celor mai extinse comande, cu privire la bunătatea și ieftinătatea mărfurilor.

Totodată mă ofer a îndeplini ori-ce comandă, aparținătoare branșei mele.

Toate mărfurile expuse spre vânzare sunt cele mai proaspete și mai bune în calitate, pentru a căror veritabilitate **garantez**.

Comande prin poștă le efectuează prompt și cu prețuri convenabile.

Toate parfumeriile mele se pot primi și în prăvălia mea detail din

strada Gușteritei nr. 25.

Rugându-vă pentru comande numeroase, îmi permit a semna cu deosebită stimă

Daniel Meltzer jun.

[1474] 6-6

Marfă gata după plăcere.

Constantin Dragoș,

măiestru pantofar,

Sibiu, strada Măcelarilor 37,

recomandă onorabilului p. t. public, că în lucrătoria sa de păpucărie efectuează tot felul de încălțăminte pentru domni, dame și copii, precum și tot felul de reparaturi, cu prețurile cele mai moderate, oferind totodată spre mulțumirea tuturor marfă solidă și prompt executată.

[1574] 6-12

Prețuri foarte ieftine.

Câștig lateral ușor

de mărci 3000 pe au își pot face persoane din ori-și-ce pătură socială, cari voesc să aibă ocupație în orele lor libere.

[1400] 3-5

Oferte a se adresa la:

G. L. Daube & Co., Frankfurt a. M., sub cifra N. S. 316.

Prima fabrică de țigle pentru siguranță

Stefan Bohn et Comp. Lugoj,

recomandă produsele sale:

Prima cărămidă de zid

prețuri foarte ieftine.

Mai departe:

Țiglă de coperiș pentru siguranță.

Cea mai nouă invențiune sensațională pe terenul acesta.

PENTRU LUGOJ ȘI IMPREGIURIME 60 cruceri METRUL □.

Aceste țigle sunt numai de câte 28—30 kilograme la metrul □. În urmarea acestei greutate foarte neînsemnate, caferii sufer foarte puțin. Țiglele acestea sunt și impregnate așa, cât construcția de lemn e asigurată în contra umezelii, ce se conservează în timp îndelungat.

Întocmirea de construcțiuni întregi se primește pentru prețuri moderate,

executându-se din materialul cel mai bun pe lângă garanție de mai mulți ani. Se roagă pentru comande numeroase

[1818] 7-8

cu stimă:

Stefan Bohn et Comp. Lugoj.

Fabrici de țiglă:

În Lugoj lângă drumul ce duce la Bocșa și Reșița; în Chichinda-mare, Hatzfeld, Sânt-Hubert și Károlyi-liget.

Sz. 44 - 1896.

[1643] 1-3

Pályázati hirdetmény.

Az abrubbánya-verespataki nehezek-pénzalap keretébe tartozó Verespatak nagyközségben rendszerezett és elhalálozás folytán megüresedett alorvosi állásra ezennel pályázat nyitattik.

Ezen állással évi 550 ft fizetés, 200 ft drágosági pótlék, 120 ft lótarthat és 60 ft szálláspénz és annak idejében törvény szerű nyugdíj van összekötve.

Köteles a megválasztott orvos Verespatak nagyközségben lakni és a nagyközség bányászait és azok családjait ingyenesen gyógykezelni.

Fizetése a nehezek-pénzalap kez. lő-ségénél (m. kir. bányahivatalnál) f. g. előleges részletekben kifizetett.

Pályázni óhajtok az orvostudori oklevelekkel rendelkező és szolgálati bizonyítványokkal felszerelt folyamodványukat 1896. évi július hó 15. ig alólrt elnökségénél annál is inkább adják be, minthogy a később érkező folyamodványok tekintetbe vétetni nem fognak.

Abbrubbányán, 1896. jun. hó 17-én.

Képes Ferenoz, Ajtay János,
jegyző. elnök.

Concurs

pentru ocuparea postului de

comptabil

în prăvălia „Asociațiunii de consum” în Faget (Facset), comit. Caraș-Severin.

Reflecțanții au a-și înainta petițiunile direcțiunii asociațiunii până la 10 Iulie st. n. a. c., provăzute cu următoarele documente:

1. Atestat de calificățiune.
2. Atestat despre praxa câștigată pe acest teren.

Salarul anual este 500 fl. plătit în rate lunare anticipate, și dreptul la tantiema provăzută în statute.

După serviciu de probă până la finea a. c. salarul anual se va ridica la 600 fl.

Postul este a se ocupa cu 1 August st. n. 1896.

Faget, la 18 Iunie 1896.

[1631] 2-3 **Direcțiunea.**

Publicațiune de licitare.

Doné mori, cu trei petri una, în-virtite de putera apei, proprietate a a 26 familii, fosti grănițeri, precum și doné intravilane, la olaltă, ori separate una de una, se vënd pe calea licitațiunii libere în 6 Iulie st. n. a. c. 10 ore a. m., în cancelaria comună a Teiușului.

Condițiunile de licitare în orele oficiose se pot vedé în cancelaria opidană.

Teiuș, 6 Iunie 1896. [1625] 2-6

Pavel Pappu, Stef. Crișan,
președinte. notar.

Nici-când în viață

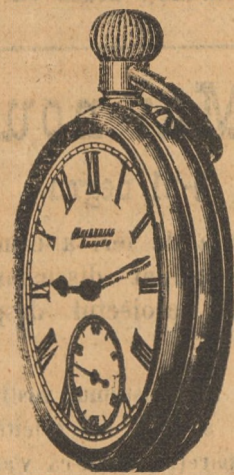
NU VEI AVÉ PRILEGIUL RAR

de a primi pentru

3 fl. 50 cr.

următoarea colecție de mărfuri:

10 bucați 3 fl. 50 cr.

10 bucați 3 fl. 50 cr.

- 1 orologiu de buzunar anker remontoir, prima, merge exact, cu garanție de trei ani;
- 1 lanț din aur imitat;
- 2 bucați de inele din aur imitat cu briliant simil și rubine;
- 2 butoni de manșetă din aur imit. cu mecanică patentă;
- 1 o frumoasă broșă pentru dame;
- 3 butoane de piept din aur imit.

Toate aceste 10 obiecte admirabile costă la olaltă

[1289] 5-6

3 fl. 50 cr.

Se expedează cu rambursă prin firma

Alfred Fischer,

Viena I., Adlergasse 12.

La cas că nu corespunde, banii se retrimit.

Un cuptor de pâne

e de închiriat imediat. Informațiuni la îngrijitorul casii, **Heuplatz 4.**

[1623] 2-8

Hârtie

pentru

scrierea de model la examen (Propise)

se află de vânzare la „Institutul Tipografic” din Sibiu.

100 bucați 65 cr.

Prăvălia asociațiunii de consum

(Strada principală). în Faget. (Casele proprii).

Capital social 25.000 fl.

Se atrage deosebită luare aminte a onoratului public românesc, asupra prăvăliei noastre, bogat provăzută cu tot felul de mărfuri și anume:

Băcănie.

Făină dela cele mai renumite mori din Bănăt de toți numerii; zahăr I. Rafin, cafea, orz, urez, candiduri, petrolu american, ape minerale, și tot felul de artii-ii trebuincioși pentru hrană. Prețuri ieftine, marfă to'deuna proaspătă și s-viciu strict solid.

FERĂRIE.

Asortat cu tot felul de recuise economice trebuincioase pentru casă și câmp, fere de plug, sape, fireze, lanțuri, vase pentru fert, cuie de droț și de fer, coasă cu garanție de oțel, penți și drugi de fer, lampe și tot felul de lumini de stearin și de ciară și sçu, trebuincioase pentru casă și biserici etc.

Manufactură.

Tot felul de pânzuri (de Siegl), zephiruri albe și colorate, bumbaceluri, damast pentru brodat, mătăsuri surah, merviljő și chiné, stofe pentru toilette și bluse, satan france, cretoane voile, stofe pentru economi și econoame. Delenuri pentru toilette și blouse (Pour Delen), perdelor tapeturi. Stafurii pentru mirese, poploane de vară și cu vatta de Rouge, creton cachemir și saten. Bumbac pentru țesut, urzit, stricnit și brodat. Ață de cusut și croșetat.

Confecțiune.

Ves'minte (haine) bărbătești gata și pentru copii, păp ci bărbătești, femeiești și de copii. Palării de domni, dame și copii. Toilete de dame se primește a le efectua gata, de stofă delen și saten.

GALANTERII.

Portmoné, tabace și visitie, parfém, pouden brillantin de fabricat francez. Ace de pěr (S-hiltkrot), oglinzi etc.

LIBRĂRIE.

Tot felul de hârtie recuise de scris, cerneală, caiete de scris, tablită și cărți pentru școală etc.

Celarul (Podrum).

Vinurile cele mai bune din Ardeal, vechi și nouă, albe și roșii, rachiu de prune și drojdii, bere de Steibruch albă și neagră, d ferite liqueruri, cognac etc.

Măcelărie.

În toată ziua carne proaspătă de vită, porc, vițel, miel și berbec, untură, unsoare, slănină groasă și subțire, cârnăfărie și șoană afumată etc.

Vânzarea se face în mic și mare.

Negutătorilor li se dau mărfurile trebuincioase cu condițiuni foarte ușoare și prețuri de tot moderate.

[1632] 1-28

Direcțiunea.

BORSEC,

în comitatul Ciuc, (Transilvania).

Scaldă de primul rang,

la înălțime de 900 de metri (2750 urme) în regiunea unui ne-străbatut brădet secular, liber de organisme inferioare.

Factorii vindecători: *climă de munte*, aer avut în ozon; fântâni cu apă de beut, de compozițiuni chimice de fer și alte elemente vindecătoare; scaldă de apă rece cu conținut de acid carbonic; scaldă de mocirlă cu conținut de fer; scaldă cu apă caldă cu conținut de acid carbonic; scaldă cu frunză d brad; salon de cură de apă rece bine organizat; massage și cură cu electrisare.

Scaldă Borsec este recomandată din partea autorităților în medicină, atât din patrie cât și din străinătate pentru următoarele morbur: *lipsa de sânge*, morb de stomac și de intestine, turburări în mistuire, tuse uscată la cei cu aplicare spre tuberculozitate, scupare de sânge, catar de plămâni și de gât, morb de nervi, morburii femeiești, prea mare îngrășare, scrufulă, reumă și drept mijloace de îndărire.

Borsec este un loc excelent de distracție.

Nici o scaldă nu se poate mândri cu atâtea locuri de excursiune ca și Borsecul.

Începutul sezonului este 15 Iunie și finea la 15 Septemvrie.

Călătoria la Borsec se efectuează prin „întreprinderea de caleasă”, a cărei comodități sunt neprețuite și după contractul încheiat mai în urmă, circulează între Borsec și Reghinul-săseș și viceversa între Reghinul-săseș și Borsec cu cai schimbăți în decurs de o zi. Calesele întreprinderii dela 1 Iunie până la 31 August (pe timpul sezonului principal) circulează pe fiecare zi chiar și dacă nu sunt musafiri.

Dela 15—30 Iunie și dela 1—15 Septemvrie de asemenea circulează calesele întreprinderii.

[1554] 3-1

Calesele (în reșag s-su câte un loc numai) se pot comanda înainte.

Adresa: **Miklós Görög, Szász-Régen.**

Prețurile de transport sunt tarifate.

Apă de Borsec pentru vin e pus în circulație în sticle umplute și închise prin m-șini ac modate spre acest scop, și așa apa este conservată așa cum e în izvor, fără să-și piardă din putere.

Comandele se fac pe adresa lui Lázár & Verzár în Brașov, ca singurii vânzători îndreptățiți, care efectuează grabnic și ieftin comande pentru alți vânzători.

Comande mai mici pentru singuratici efectuează și direcțiunea scaldelor.

La toate cercerările răspunde grabnic și cu plăcere și sevărește cu deslușiri și prospecte de ori ce gen direcțiunea precum și dl Dr. Szilvassy János, medicul scaldelor.

Stațiune postală și telegrafică în loc.

Borsec, luna Maiu 1896.

Direcțiunea scaldelor și a întreprinderii.

Oaspeților dela expoziția millenară le recomandăm pentru privire, frumoasa expoziție a Borsecului, încadrată în rame de nuc, ce se află expusă în pavilionul băilor.